

Vážení zákazníci,

dovolujeme si Vás upozornit, že na tuto ukázkou knihy se vztahují autorská práva, tzv. copyright.

To znamená, že ukáзка má sloužit výhradně pro osobní potřebu potenciálního kupujícího (aby čtenář viděl, jakým způsobem je titul zpracován a mohl se také podle tohoto, jako jednoho z parametrů, rozhodnout, zda titul koupí či ne).

Z toho vyplývá, že není dovoleno tuto ukázkou jakýmkoliv způsobem dále šířit, veřejně či neveřejně např. umístováním na datová média, na jiné internetové stránky (ani prostřednictvím odkazů) apod.

redakce nakladatelství BEN – technická literatura
redakce@ben.cz

3 PŘÍKLADY PROGRAMŮ V JAZYCE C PRO AVR

*Kdo zná svůj cíl,
cestu najde.*

Laotse

Následující příklady programů ukazují práci s kompilátorem C firmy IAR pro rodinu AVR. Zvolili jsme typické aplikace, které se velmi často používají a které ukazují práci s periferními zařízeními. Ponechali jsme je co nejjednodušší, aby zbytečně neztěžovaly pochopení funkce a poskytovaly prostor pro vlastní rozšiřování. Příklady byly vytvořeny pro AT90S8515 (-v1) s modelem paměti small a byly spojovány (linkovány) pomocí spojovacího souboru `lnk512s.xcl`. Ve vývojovém kitu (Starter Kit) STK200 od firmy Atmel jsou tyto příklady ihned spustitelné. Bližší pokyny je možno nalézt v souborech `Readme.txt` v příslušných adresářích na doprovodném CD.

Navíc k základní architektuře popsané v kap. 2.3.1 přistupují nyní i periferní složky jako UART, časovač (timer) a vstupní/výstupní porty. Příslušné řídicí registry periférií jsou vysvětleny u příkladů. Zdrojový kód těchto příkladů je na doprovodném CD a smí být dál používán.

3.1 ŘÍZENÍ PŘERUŠENÍ UART

Všeobecně

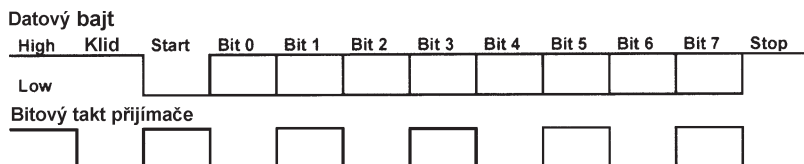
Název UART znamená »Universal Asynchronous Receiver and Transmitter« (univerzální asynchronní přijímač a vysílač). Základní úlohou jednotky UART je vyslat datové slovo (bajt) převzaté od CPU a samostatně je sériově (bit po bitu) vyslat na linku TxD (Transmit), popřípadě načíst bajt z linky RxD (Receive). Protože na přijímač se přivádí jen datová linka a nikoliv bitový hodinový signál, hovoří se o asynchronním přenosu.

Když byl vyslán nebo přijat kompletní bajt, může o tom být jednotka CPU informována prostřednictvím přerušení, aby předala jednotce UART nový bajt nebo od něj bajt odebrala. Existují také ryze softwarová řešení, které celou funkci UART řeší pomocí dvou bitů portu. Pak toho má CPU přirozeně mnohem více na práci. Při použití UART však tyto funkce přebírá hardware a odpovídající kód i čas zpracování CPU se ušetří.

Sériový přenos dat začíná bitem s nejnižší vahou (LSB – Least Significant Bit). Každý bit je na lince udržován přesně určenou dobu, až se nakonec vydá poslední bit. K tomu dostává UART interní hodinový signál pro posuv bitů z mikrokontroléru.

Aby se přijímači ulehčilo rozlišování bajtů a synchronizace, je každý bajt zarámován signálem nazývaným startbit na začátku, který má vždy stav LOW a jedním nebo dvěma stopbity na konci bajtu, které mají vždy stav HIGH. Nevysílá-li se žádný bit, je linka v klidovém stavu na úrovni HIGH. Přenos jednoho bajtu vypadá takto:

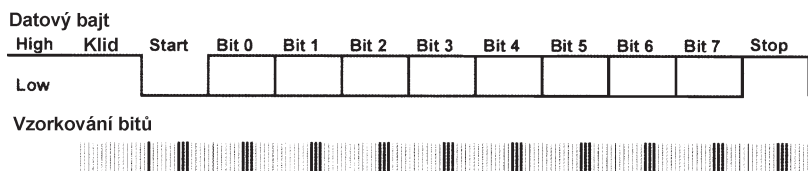
Obr. 3.1 Tvar bajtu pro asynchronní přenos dat

Na straně příjmu se musí jako první rozpoznat sestupná hrana impulsu startbitu (HIGH-LOW), a to co nej přesněji. Všechny další vzorkovací body následujících bitů jsou vztaženy k tomuto bodu. Hrana je příznakem pro přijímač, že začíná přenos bajtu. Po čekání o délce 1,5násobku doby bitu, tedy uprostřed bitu 0, se načte stav prvního datového bitu do posuvného registru přijímače. Potom se tento registr posune o jedno místo a po dobu jednoho bitu se čeká na další bit, atd., až je načten celý bajt. Jsou zde ještě malé rozdíly v tom, jak často je bit vzorkován, v závislosti na provedení jednotky UART.

U jednotky UART rodiny AVR vzorkuje přijímač každý bit 16×, tedy 16násobkem kmitočtu nastavené přenosové rychlosti (baudrate). Pokud je přijímací linka na úrovni HIGH (klidový stav), rozpozná se první vzorkovací hodnota LOW jako okamžik hrany startbitu. V nejhorším případě s přesností 1/16 doby bitu. Nyní se startbit přesněji vyhodnotí, aby bylo možno potlačit rušivé impulzy (spikes), které by mohly vypadat jako startbit. Až po 7. vzorkování startbitu se nesmí rozpoznat žádná úroveň HIGH, jinak by byl startbit neplatný a nepoužil by se. Vlastní vyhodnocení vzorků k vyhodnocení úrovně se u všech bitů provádí vždy 8., 9. a 10. vzorkem. Nejméně dvě hodnoty musí být u startbitu na úrovni LOW, jinak se i v tomto případě startbit vyhodnotí jako neplatný.

Pokud vyhodnocení startbitu vyšlo, vzorkují se datové bity. K vyhodnocení stavů se používají vzorky 8, 9 a 10. Jako logický stav se vyhodnotí stav získaný nejméně dvěma vzorky. Po načtení všech datových bitů musí být u stopbitu nejméně dvěma ze tří vzorků (8, 9, 10) zjištěn stav HIGH. Pokud tomu tak není, nahodí se bit FE (Frame Error) ve stavovém registru USR (UART Status Register).

Přijatý bajt se přenesení do registru přijatých dat UDR. Není-li tento registr prázdný, protože předchozí bajt nebyl odebrán, nahodí UART návěští Overrun Flag (OR) v registru USR. Tato návěští by měla být odpovídajícím způsobem vyhodnocována softwarem.

Obr. 3.2 Vzorkování bitů u AVR

Doba jednoho bitu je rovna převrácené hodnotě přenosové rychlosti (kmitočet):

$$\text{doba bitu} = 1 / \text{přenosová rychlost (bitrate)}$$

V technice přenosu dat se rozlišuje mezi pojmy baudrate a bitrate.

Baudrate: Udává počet změn stavu přenášeného signálu za sekundu a nazývá se také kroková rychlost nebo bitový takt. Baudrate se uvádí v jednotkách Baud.

Bitrate: Udává počet přenesených bitů za sekundu a uvádí se v jednotkách bit/s nebo bps.

U jednotky UART však nehraje tento rozdíl žádnou roli, obě hodnoty jsou stejné. To znamená, že počet přenesených bitů za cyklus jednoho kroku je roven 1 a platí $1 \text{ Baud} = 1 \text{ bit/s}$. Jen u speciálních přenosových metod jako QAM (Quadratur Amplitude Modulation) nebo QPSK (Quad Phase Shift Keying) se v jednom cyklu přenáší více bitů, takže bitrate není rovna baudrate.

Typické přenosové rychlosti

Pro UART dostaneme při typických přenosových rychlostech s 1 startbitem, 8 datovými bity a 1 stopbitem následující doby bitu a bajtu:

Tab. 3.1

Baudrate	Doba bitu	Doba bajtu (1/8/1/A)
1200	833 μs	8,33 ms
2400	416 μs	4,16 ms
4800	208 μs	2,08 ms
9600	104 μs	1,04 ms
19200	52 μs	520 μs
38400	26 μs	260 μs
115200	8,6 μs	86 μs

Výhodou tohoto asynchronního přenosu tedy je, že se přijímač s každým novým bajtem může znovu zasynchronizovat. Tím je tento princip přenosu velmi bezpečný a jednoduchý pro softwarové i hardwarové zpracování.

Nevýhodou je, že 20 % přenosové doby (2 bity z 10) se používá pro organizaci samotného přenosu a neobsahuje žádné informace – jedná se o startbit a stopbit. Pro mnoho aplikací přenosu dat je však tato ztráta přenosové doby přijatelná, popřípadě se vykompenzuje volbou vyšší přenosové rychlosti.

Parita

Datový obsah je možno doplnit 9. bitem. Tento bit se pak používá ke kontrole paritou, a to tak, že se nastavuje na hodnotu Odd (lichá parita) nebo Even (sudá parita). Běžné jsou následující údaje k využívání parity:

Even – počet bitů s hodnotou 1 se doplňuje na sudý počet (sudá parita),

Odd – počet bitů s hodnotou 1 se doplňuje na lichý počet (lichá parita),

Mark – paritní bit je pevně nastaven na 1,

Space – paritní bit je pevně nastaven na 0,

None – nepoužívá se žádný paritní bit.

Paritu je možno odpovídajícím způsobem kontrolovat na přijímací straně a porovnáním vyvozovat závěry o chybách přenosu dat. Rozpoznatelnost chyb je však značně sporná, jak lze snadno vidět. Pokud je narušen jen jeden bit, chyba se ještě rozpozná. Ale již dvě bitové chyby mohou vést k tomu, že parita opět souhlasí. Výpověď o bezchybném přenosu je tedy velmi nejistá, takže v praxi se používají spíše jiné, podstatně bezpečnější metody zajištění dat (CRC). Existují jednotky UART, které samostatně vyrábějí a vyhodnocují paritu. Nikoliv ovšem u AVR. Tam je sice 9. bit pro přenos připraven, ale tvoření a vyhodnocování parity musí být zajištěno vlastním softwarem. Protože kontrola parity se provádí poměrně zřídka, je toto řešení jistě dobrým kompromisem. Nejčastější případ použití asynchronního přenosu dat je 1 startbit, 8 datových bitů, 1 stopbit a žádná parita, stručně **8N1**.

Full duplex/half duplex

Tyto dva pojmy označují chování při vysílání a přijímání dat, popřípadě přenosový protokol dvou komunikujících partnerů:

Full duplex (plný duplex): Vysílání a přijímání je možno provádět současně. Zatímco jedna MCU ještě vysílá, může již probíhat odpověď. Tím je přenosový čas podstatně efektivněji využíván a minimalizován.

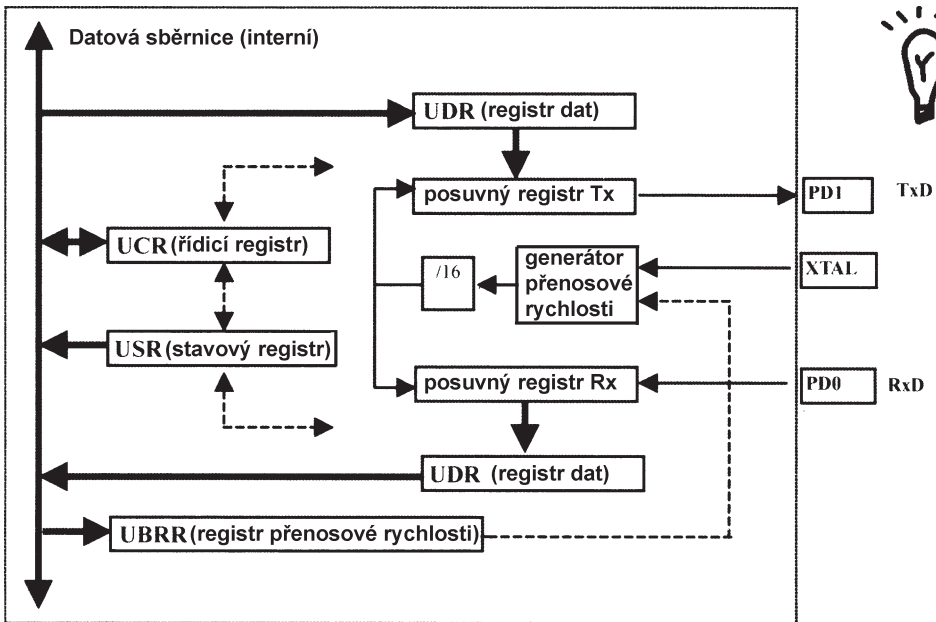
Half duplex (poloduplex): Při jednodušším poloduplexním přenosu neprobíhá vysílání a přijímání současně. Teprve když mikrokontrolér dokončí vysílání, je opět připraven k příjmu. Tato forma přenosu je jednodušší a lze ji realizovat s menším vynaložením prostředků na program a datové buffery. Převažně se používá tento způsob. Způsob přenosu určuje vlastní software. U jednotky UART AVR jsou v každém případě možné obě varianty.

Obr. 3.3 ukazuje zjednodušené blokové schéma jednotky UART v AVR. Vývod RxD (Receive Data – příjem dat) a vývod TxD (Transmit data – vysílání dat) jsou externě přístupné vývody UART. Na všechny registry je možno se obracet přes adresu registru I/O nebo přes adresu RAM. Připomínáme: všechny registry u AVR se promítají i do oblasti RAM.

Datový registr UDR slouží k vysílání a přijímání bajtů a je fyzicky rozdělen do dvou registrů, které se adresují se stejnou adresou. Liší se jen způsobem přístupu pro čtení/zápis. Při zápisu (write) se uplatňuje vysílací registr (Tx) a při čtení přijímací registr (Rx). V závislosti na zápisu/čtení se tedy uplatňují dva zcela odlišné registry.

Tab. 3.2

UDR	Datový registr	bit 7	6	5	4	3	2	1	0
Reg. adr.	0x0C	R/W	R/W	R/W	R/W	R/W	R/W	R/W	R/W
RAM adr.	0x2C	MSB							

Obr. 3.3 Blokové schéma UART AVR

Tab. 3.3 Stavový registr UART

USR	Stavový registr	bit 7	6	5	4	3	2	1	0
Reg. adr.	0x0B	R	R	R	R	R	R	R	R
RAM adr.	0x2B	RXC	TXC	UDRE	FE	OR	--	--	--

1 = v UDR je přijatý bajt (nezávisle na chybě rámu (frame error))
0 = žádný bajt

1 = vyslání bajtu je hotovo a v UDR není žádný nový bajt
0 = vysílání je ještě aktivní

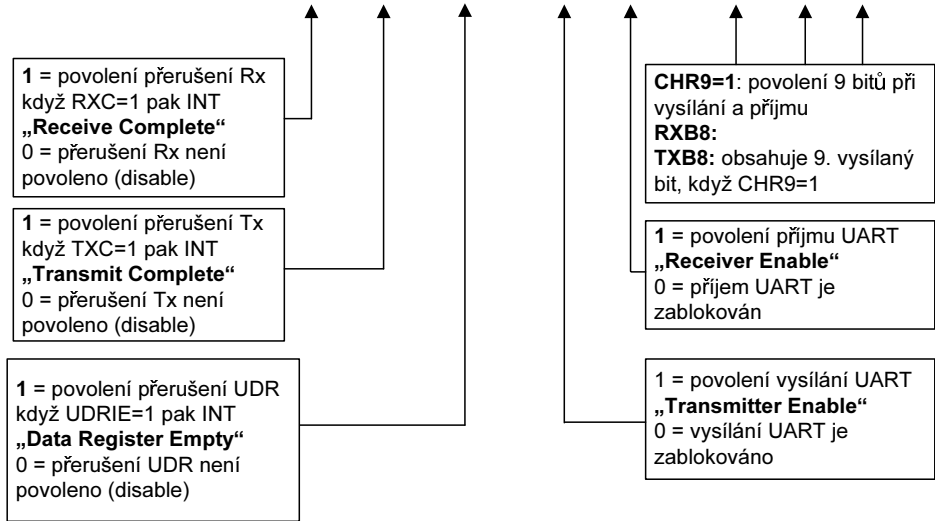
1 = vyslaný bajt z UDR je převzat do Tx registru, UDR znovu naplnit!
0 – UDR není ještě volný

1 = zjištěna chyba rámu (frame error) (žádný stopbit)
0 = není chyba

1 = přeběh přijímacího bufferu, UDR byl přepsán
0 = není přeběh (overrun)

Tab. 3.4 Řídící registr UART

UCR	Řídící registr	bit 7	6	5	4	3	2	1	0
Reg. adr.	0x0A	R/W	R/W	R/W	R/W	R/W	R/W	R	W
RAM adr.	0x2A	RXCIE	TXCIE	UDREIE	RXEN	TXEN	CHR9	RXB8	TXB8

Tab. 3.5 Registr rychlosti přenosu UART

UBRR	Registr rychlosti přenosu	bit 7	6	5	4	3	2	1	0
Reg. adr.	0x0A	W	W	W	W	W	W	W	W
RAM adr.	0x2A	MSB							LSB

Přenosová rychlost (Baudrate) se získává pomocí jednoduchého děliče kmitočtu z kmitočtu krystalu hodin AVR. Frekvenční dělič se skládá z pevného děliče 16 a nastavitelného děliče 0 až 255. Tato volně nastavitelná část se zanášá do registru UBRR. Potřebný dělič je možno vypočítat pomocí následujícího vzorce:

$$UBRR / (16 * Baudrate) - 1$$

Pro některé hodinové kmitočty a některé přenosové rychlosti jsou dělicí hodnoty UBRR uvedeny v tab. 3.2. Požadované rychlosti přenosu ovšem nelze přesně odvodit z jakýchkoliv hodinových kmitočtů krystalu, protože UBRR je celočíselný dělič. Chyba přenosové rychlosti by však neměla být větší než 2 %, neboť tato chyba se sčítá s každým bitem a u stopbitu (10. bit) může být již 20 %. K tomu přistupuje ještě nepřesnost při rozpoznávání sestupné hrany ve startbitu, která činí asi 6 %. Tak dostaneme celkovou chybu 26 %. Pro 3 z 16 vzorkovacích časových bodů by bit měl být stabilní, to je ještě dalších 18,75 %. Tím se již dostáváme do blízkosti 50 % bitové doby a vzorkuje se ve středu bitu. Proto platí, že chyba přenosové rychlosti by neměla být větší než 2 %.

Zjistí-li se tedy lichá hodnota UBRR, měla by se ještě jednou zjistit skutečná přenosová rychlost a procentuální odchylka se zaokrouhlenou hodnotou UBRR.

$$\text{Baudrate} = \text{fclock}/16 * (\text{UBRR} - 1)$$

Tab. 3.6 Hodnoty děliče UBRR

Krystal [MHz]	1200	2400	9600	19 200	38 400	115 200
1,8432	96	47	11	5	3	0
4,0	208 (0,6 %)	103 (0,2 %)	25 (0,2 %)	12 (0,2 %)	-- (> 2 %)	-- (> 2 %)
7,3728	--	191	47	23	12	3
8,0	--	207 (0,2 %)	51 (0,2 %)	25 (0,2 %)	-- (> 2 %)	-- (> 2 %)
14,7456	--	--	95	47	24	7

Jestliže přenosovou rychlost nelze přesně nastavit, je třeba uvést i procentuální odchylku. Při vysokých kmitočtech krystalu nelze nízké přenosové rychlosti nastavit, protože 8bitový dělič UBRR pak již nestačí.

Příklad programování UART

UART je možno programovat různými způsoby. Nejjednodušší způsob je jistě polling, u kterého se prostřednictvím UART předává bajt a stále se provádějí dotazy, zda již byl odeslán. Polling lze použít i v opačném směru a dotazovat se, zda bajt již přišel. Takové příklady ovšem mají v praxi jen malý význam, neboť výhoda samostatně pracující jednotky UART se tím ztrácí. Následující jednoduchý příklad ukazuje, že ani přerušením řízený UART nemusí být složitý a náročný. Může současně sloužit jako základ pro vlastní rozšíření programů pro UART.

Základem jsou dvě samostatné rutiny přerušení, jedna pro příjem UartRxIntHandler(void) a druhá pro vysílání UartTxHandler(void). Každá z funkcí přerušení má svůj vlastní datový buffer o velikosti 8 bajtů, který je navržen jako kruhový buffer. Jakmile se dosáhne konce bufferu, začne se do něj opět od začátku zapisovat nebo z něj číst. Velikost bufferu by proto měla být navržena na hodnotu modulo 2 (2, 4, 8, 16, ...) , neboť tak lze po přeběhu znovu provádět justaci s nejmenšími náklady. Datový buffer však nevolte příliš velký, vždy dbejte na to, aby zůstal dostatek RAM pro jiné funkce.

UART.c

```

/* Include-soubory
-----*/
#include <io8515.h> // Definice registrů pro AT90S8515
#include <ina90.h> // Intrinsické funkce pro ICCA90

/* UCR – UART Control Register: Definice bitů
-----*/
#define RXCIE 0x80 // Bit 7
#define TXCIE 0x40 // Bit 6
#define UDRIE 0x20 // Bit 5

```



```

#define RXEN 0x10 // Bit 4
#define TXEN 0x08 // Bit 3
#define CHR9 0x04 // Bit 2
#define RXB8 0x02 // Bit 1
#define TXB8 0x01 // Bit 0

/* USR – stavový registr UART: definice bitů
-----*/
#define RXC 0x80 // Bit 7
#define TXC 0x40 // Bit 6
#define UDRE 0x20 // Bit 5
#define FE 0x10 // Bit 4
#define OVR 0x08 // Bit 3

/* UBRR – registr přen. rychlosti UART: definice přen. rychl. pro 4 MHz
-----*/
#define BAUD_1200 208
#define BAUD_2400 103
#define BAUD_9600 25
#define BAUD_19200 12

/* Definice datového bufferu UART
-----*/
#define BUFFER_SIZE 8 // velikost modulu 2: jen 2,4,8,16,32 Bajtů
#define BUFFER_MASK (BUFFER_SIZE-1)

/* Obecné definice typů
-----*/
typedef enum{ FALSE=0, TRUE=1} Boolean_t ;

typedef struct{
    unsigned char UartData[ BUFFER_SIZE ];
    unsigned char NumberOfBytes;
    unsigned char UartStatus; } Uart_t;

/* Statické proměnné
-----*/
static unsigned char RxBuf[ BUFFER_SIZE ];
static volatile unsigned char RxProducer; // příjem: Int-Service je
// výrobce
static volatile unsigned char RxConsumer; // příjem: Hlavní program je
// konzument
static unsigned char TxBuf[ BUFFER_SIZE ];
static volatile unsigned char TxProducer; // vysílání: Hlavní program
// je výrobce
static volatile unsigned char TxConsumer; // vysílání: Int-Service je
// konzument

```

```

/* Prototypy funkcí
-----*/
void InitUart( unsigned char baudrate );
Boolean_t ReceiveData( Uart_t * Data );
Boolean_t TransmitData( Uart_t * Data );
void Delay( void );

/* Input Pins, Port B: sfrb PINB = 0x16;
Data Direction Register, Port B: sfrb DDRB = 0x17;
Data Register, Port B: sfrb PORTB = 0x18; */

void Delay( void )
{
    unsigned int i= 0x7FFF;
    while(--i);
}

/* Main – jednoduchý příklad použití pro UART a Timer
-----*/
void C_task main( void )
{
    Uart_t UartData;

    DDRB = 0xFF ;           // Konfiguruje Port B jako výstup
    PORTB = 0xAA;

    InitUart( BAUD_9600 ); // Baudrate = 9600 Baud při frekvenci krystalu
                          // 4MHz
    _SEI();                // Povolení všech přerušení => Enable UART
                          // Interrupts
    for( ;; )              // Nekonečná smyčka
    {
        if( ReceiveData( & UartData ) )
        {
            TransmitData( & UartData ); // Echo přijatého bajtu
        }

        PORTB++;           // led switch
        Delay();
    }
}

/* Inicializace UART
-----*/
void InitUart( unsigned char baudrate )
{

```

```

UBRR = baudrate;           // nastavit Baudrate

// povolení přerušení UART
UCR = TXEN | RXEN | RXCIE; // ==> Vysílání/příjem/Empf.INT

RxConsumer = 0;           // Vynulování indexu bufferu
RxProducer = 0;
TxConsumer = 0;
TxProducer = 0;
}

/* Empfangs-Interrupt Handler
----- */
interrupt [UART_RX_vect] void UartRxIntHandler( void )
{
    unsigned char data;

    data = UDR;           // čtení přijímaných dat
    RxBuf[RxProducer] = data; // uložení přijatého bajtu do bufferu
    RxProducer++;        // nastavit index Bufferu
    RxProducer &= BUFFER_MASK; // Index omezit a popř. na začátek bufferu

    if (RxProducer == RxConsumer )
    {
        // Chyba! přeběh přijímacího bufferu
    }
}

/* Sende-Interrupt Handler
----- */
interrupt [UART_UDRE_vect] void UART_TX_interrupt( void )
{
    // Test, zda vysílání není hotovo
    if ( TxConsumer != TxProducer )
    {
        ++TxConsumer           // aktualizovat index bufferu
        TxConsumer &= BUFFER_MASK; // omezit index a ev. na začátek
                                // bufferu
        UDR = TxBuf[TxConsumer]; // předání bajtu
    }
    else
    {
        UCR &= ~UDRIE;        // Zablokovat přerušení UDRE interrupt
    }
}

```

```

/* přijímací funkce UART
----- */
Boolean_t ReceiveData( Uart_t * Data )
{
    unsigned char i=0;

    // Smyčka k předání přijatých dat
    while (( RxConsumer != RxProducer ) && ( i < BUFFER_SIZE ) )
    {
        Data->UartData[i++] = RxBuf[RxConsumer++];

        RxConsumer &=BUFFER_MASK;    // omezit Consumer index a
                                     // ev. na začátek bufferu
    }

    Data->NumberOfBytes = i ;

    if( i ) return TRUE ;
    else return FALSE ;
}

/* Vysílací funkce
----- */
Boolean_t TransmitData( Uart_t * Data )
{
    unsigned char i=0;

    while (( i < Data->NumberOfBytes ) && ( i < BUFFER_SIZE ) )
    // předání přijímaných dat
    {
        TxBuf[TxProducer++] = Data->UartData[i++] ;

        TxProducer &=BUFFER_MASK; // omezit Producer-Index a
                                     // popř. na začátek bufferu
    }

    UDR = TxBuf[TxConsumer];    // spustit vysílání
    ++TxConsumer;
    TxConsumer &=BUFFER_MASK;    // omezit Consumer-Index

    UCR |= UDRIE ;
    Data->NumberOfBytes = 0;
    return TRUE ;
}

```